

คำนำ

นิตยสารนาวิกศาสตร์เป็นนิตยสารที่อยู่คู่กับกองทัพเรือมาสู่ปีที่ ๑๐๓ ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบของบทความทางวิชาการ บทความทั่วไป กิจกรรมของกองทัพเรือ และความรู้ต่าง ๆ มากมาย เพื่อเป็นประโยชน์แก่สมาชิก กำลังพล และบุคคลทั่วไป เนื้อหาของบทความจึงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของนิตยสารที่จะดึงดูดผู้อ่านและเพิ่มความน่าสนใจยิ่งขึ้นได้ด้วยการเขียนอย่างไรให้โดนใจผู้อ่าน

เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความที่ดีหรือให้โดนใจผู้อ่าน หลายคนอาจมองว่าการเขียนคือการสร้างประโยค และการคิดสรรคำที่สวยงามมาใช้งาน แต่นั่นก็ไม่ใช่ทั้งหมดของการเขียน เพราะการเขียนที่ดีไม่ใช่แค่สร้างสรรค์คำที่สวยหู แต่จะต้องเขียนให้เข้าไปในใจของผู้อ่านได้ และการเขียนให้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่านวิธีที่ดีที่สุดคือเข้าใจผู้อ่าน ใช้คำเขียนในแบบที่ผู้อ่านเข้าใจ และสามารถเข้าถึงผู้อ่านได้ แม้อ่านเพียงไม่กี่ประโยค

ดังนั้น การสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่านได้อย่างไร่นั้น ไม่ว่าจะเป็นบทความสั้น หรือบทความยาว จึงต้องอาศัยเทคนิคการเขียนซึ่งใคร ๆ ก็สามารถทำได้ เพื่อให้ผู้ที่สนใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของนิตยสารนาวิกศาสตร์ในการเผยแพร่ผลงานเขียน และเป็นการสร้างนักเขียนหน้าใหม่ สน.รณภ.บก.ยศ.ท.จึงได้นำองค์ความรู้ที่เป็นเลิศนี้จัดทำคู่มือ “เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน” เผยแพร่ต่อไป

คณะกรรมการจัดการความรู้

สน.รณภ.บก.ยศ.ท.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป	
- ประวัติหน่วย	๓
- ที่มาของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	๕
- โครงสร้างหน่วย	๖
- กรีนนำเข้าสู่ BP เล่าการปฏิบัติที่ผ่านมา	๗
- แบบเก็บองค์ความรู้	๘
บทที่ ๒ เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน	
- หลักการเหตุผล/สภาพทั่วไป	๑๐
- เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน	๑๐
- ลักษณะสำคัญของวิธีการ/แนวทางที่เป็น BP	๑๒
- วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ และ/หรือตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ	๑๒
- กระบวนการขั้นตอน Flow chart รายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญเกี่ยวข้องกับ BP	๑๓
- ผลการดำเนินการ/บทเรียนที่ได้รับ	๑๔
- BP มีผลต่อหน่วยงานอย่างไร / BP ส่งผลต่อ ทร.อย่างไร	๑๔
- ปัจจัยเกื้อหนุนในการดำเนินการ / ผลลัพธ์ / ผลสัมฤทธิ์	๑๔
บทที่ ๓ ความสำเร็จของการดำเนินการ	
- ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๑๕
- การถ่ายทอด / การได้รับยอมรับ / รางวัลที่ได้รับ	๑๖
- แหล่งที่มาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง / ภาคผนวก	๑๖

บทที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ประวัติหน่วย

หากนับย้อนกลับไปเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๕๘ นายพลเรือโท พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้า วุฒิชัยเฉลิมลาภ กรมหมื่นสิงหวิกรมเกรียงไกร เสนาธิการทหารเรือ ได้มีบันทึกกราบทูล นายพลเรือเอก สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงนครสวรรค์วรพินิต เสนาบดีกระทรวงทหารเรือ เพื่อขอตั้ง “ราชนาวิกสภา” ขึ้นอีกแผนกหนึ่ง

และเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘ กระทรวงทหารเรือ ได้มีบันทึกกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อขอพระบรมราชานุญาตตั้ง “ราชนาวิกสภา” เพื่อให้ นายทหารเรือได้มีความรู้วิชาการทหารเรือสูงขึ้น และเป็นสถานที่ที่ศึกษาหรือแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งกันและกันในวิทยาการและการอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต่อมา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง “ราชนาวิกสภา”

จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๕๘ กระทรวงทหารเรือ ได้มีคำสั่งตั้ง “ราชนาวิกสภา” ขึ้น ในปกครองของกรมเสนาธิการทหารเรือ โดยให้เริ่มตั้งสภานี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๕๙

ราชนาวิกสภานอกจากจะใช้เป็นสถานที่อำนวยความสะดวกให้นายทหารเรือให้มีความรู้ในวิทยาการ ทหารเรือสูงขึ้น และศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงความรู้ในวิทยาการอื่น ๆ อันเป็น ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว ในเวลาต่อมายังได้ใช้เป็นสถานที่ในการวางแผนการ ปฏิบัติการที่สำคัญ อาทิ ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ ใช้เป็นสถานที่วางแผนการยึดเรือเชลย นอกจากนี้ ในขณะที่ พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารเรือ ทรงตั้ง “สภาบัญชาการกระทรวงทหารเรือ” โดยใช้ราชนาวิกสภา เป็นสถานที่ประชุมเพื่อกำหนดนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกัน นับเป็นการนำระบบสภามาใช้ ในการบริหารกระทรวงทหารเรือเป็นครั้งแรก และเป็นหน่วยงานแรกของประเทศไทย ทั้งนี้ กองทัพเรือ

ได้นำการประชุมแบบ “สภา” มาเป็นแนวทางในการประชุม เพื่อกำหนดนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ตามโครงสร้างราชนาวิกสภาที่กำหนดให้มีนาวิบรรณาคคมที่มีหน้าที่จัดให้มีหนังสือต่าง ๆ อันเนื่องด้วยการทหารเรือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น นาวาเอก พระยาวิชัยสุนทร นายกรรมการราชนาวิกสภาคนแรก ได้ก่อตั้งหนังสือนาวิกศาสตร์ขึ้น เมื่อ ๑ มกราคม ๒๔๖๐ เพื่อรวบรวมปาฐกถา การแปลหนังสือต่างประเทศ ที่นายทหารราชนาวิกไทยเรียบเรียงมาพิมพ์ลงในหนังสือนี้ จากข้อความในแจ้งความ นาวิกศาสตร์ เล่ม ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๐ ดังนี้ “ในกาลใด ๆ มายังไม่เคยปรากฏว่าทหารเรือ ได้เคยพิมพ์หนังสือรายปักษ์, รายเดือน ขึ้นเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าเปนโอกาสดี ในเวลาที่ได้ตั้งราชนาวิกสภาขึ้น สมควรที่ราชนาวิกสภาจะพิมพ์หนังสือเช่นนี้ขึ้นบ้าง แต่พึ่งมาสำเร็จคราวนี้ จึงได้เชื่อว่ามีกรพิมพ์ปักษ์ขึ้นครั้งนี้เปนปฐมปักษ์ที่ได้รวบรวมพิมพ์ขึ้นนี้ หวังว่าจะเอาแต่วิชาที่เป็นประโยชน์แก่ราชนาวิกโดยมากมาพิมพ์ขึ้น จึงได้ขนานนามหนังสือนี้ว่า “นาวิกศาสตร์” ขอให้ผู้อ่านพึงกำหนดใจไว้ว่า ราชนาวิกสภามีความปรารถนาสำคัญแต่เพียงจะแผ่วิชาทหารเรือให้แพร่หลายขึ้น ในคณะราชนาวิก เพื่อเปนการฝึกฝนวิชาทหารเรือของนายทหารเรือให้เจริญขึ้น จะได้เป็นประโยชน์แก่ราชการในราชนาวิกเท่านั้น จะได้มุ่งหมายเลยไปถึงการจะน้อยหน้าในเหตุที่ไม่มีหนังสือชนิดนี้ขึ้นหาไม่ได้เลย ส่วนทุนที่เป็นเงินใช้จ่ายในการพิมพ์หนังสือนี้ ได้ใช้เงินของราชนาวิกสภาเอง หาได้เอาเงินหลวงมาใช้ไม่ ทุนที่เป็นปักษ์กถาซึ่งจะรวบรวมมาพิมพ์ขึ้นนั้น ได้นำเอาปาฐกถาซึ่งนายทหารเรือได้บรรยายขึ้น ณ ราชนาวิกสภา บ้าง แปลจากหนังสือต่างประเทศบ้าง นายทหารราชนาวิกไทยเรียบเรียงส่งมาให้บ้างเป็นอาทิ ดังนี้ แต่ไม่พิมพ์ออกทุกปักษ์, ทุกเดือน, อย่างหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย จะพิมพ์ขึ้นเมื่อเป็นเวลาสะดวกของราชนาวิกสภา สุดแต่ความคล่องใจเป็นประมาณ

อนึ่ง เมื่อขึ้นต้นกำลังรวบรวมปาฐกถามาพิมพ์ขึ้นในสมุดเล่มนี้นั้น เป็นการรีบร้อนสักหน่อย ด้วยจะให้ทันวันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ อันเป็นวันมหามงคลสมัย ตรงกับวันพระราชสมภพ เพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่ราชนาวิกด้วย

ข้าพเจ้าขออ้อนวอนอัญเชิญเพื่อนราชนาวิกด้วยกัน แลผู้หวังความเจริญต่อราชนาวิกสยาม ช่วยกันบำรุง โดยส่งปักษ์กถานาวิกศาสตร์ให้แก่ราชนาวิกสภาบ้าง แลบำรุงด้วยการซื้อสมุดนี้ไว้บ้าง ซึ่งจะขายเอาราคาแต่น้อย เพียงเล่มละ ๕๐ สตางค์ เท่านั้น (ค่าไปรษณีย์ต่างหาก) ประสงค์ให้การพิมพ์หนังสือนี้ประดิษฐานอยู่ได้ชั่วกาลนาน

หนังสือนี้มีขายที่ราชนาวิกสภา อันตั้งอยู่ริมบริเวณศาลาว่าการกระทรวงทหารเรือ จังหวัดธนบุรี ผู้ใดต้องการซื้อให้แจ้งมายัง นายอิน สงวนพงษ์ บรรณารักษ์ของสภา.”

อย่างไรก็ดี หนังสือนาวิกศาสตร์ที่ตั้งใจจะออกเป็นหนังสือรายสัปดาห์นั้นสามารถพิมพ์เป็นนิตยสารรายเดือนอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้เกินกว่าร้อยปีแล้ว จึงนับเป็นนิตยสารรายเดือนที่ดีพิมพ์ “องค์ความรู้ทางทหารเรือ” เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทย โดยนับแต่ระยะแรกในระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๖๐ – พ.ศ. ๒๔๖๓ ปรากฏว่ามีบทความทางวิชาการหลายด้าน ซึ่งแสดงว่าเป็นผลที่ได้จากระบบการศึกษาหรือกระบวนการศึกษาของราชนาวิกสภา ดังจะเห็นได้จากการตีพิมพ์บทความโดยมีการคัดเลือกนายทหารสัญญาบัตรที่มีความโดดเด่นด้านแนวความคิดและนวัตกรรม ราชนาวิกสภาจะเชิญนายทหารสัญญาบัตรดังกล่าวเป็นองค์ปาฐก และเขียนลงในนาวิกศาสตร์แบ่งเป็นหมวดหมู่ทางวิชาการได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์	๘. ต่อเรือ
๒. ยุทธวิธีและสรรพาวุธ	๙. ธรณศาสตร์ (เคมี, ดินปืน, ดินระเบิด)
๓. การเดินเรือ	๑๐. ธรรมศาสตร์ (กฎหมาย)
๔. ตำราดาว	๑๑. การรักษาหม้อเดินไฟฟ้า (แบตเตอรี่รี)
๕. เครื่องยนต์	๑๒. วาดเขียน (โลหะวิทยา)
๖. เครื่องไฟฟ้าในเรือ/ไฟฟ้า	๑๓. แพทย์ศาสตร์
๗. เครื่องจักรไอน้ำ	๑๔. ปกิณวิทยา (เรื่องอื่น ๆ ที่เป็นเกร็ดความรู้)

ที่มาของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

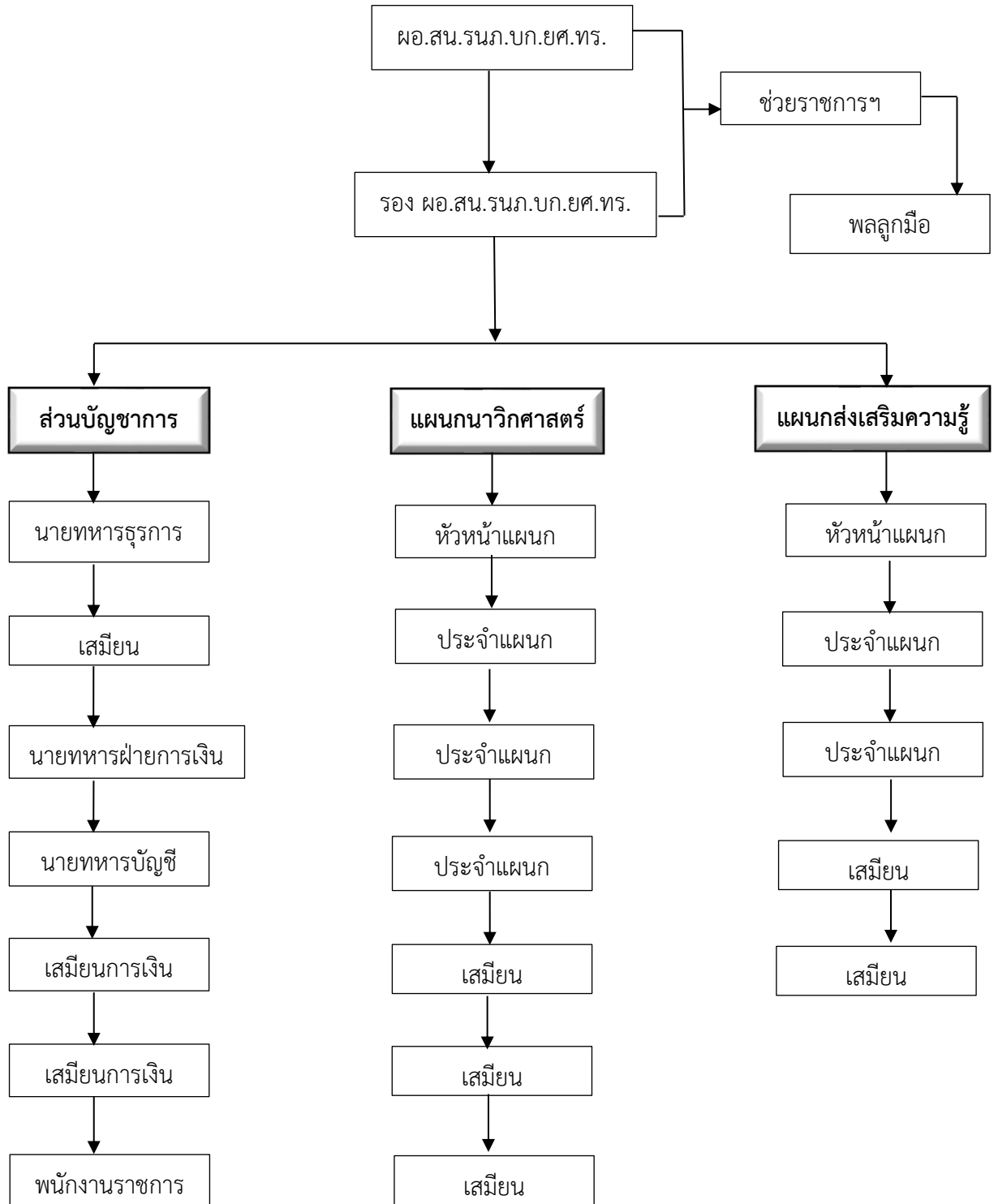

สำนักงานราชนาวิกสภา เป็นหน่วยขึ้นตรงกรมยุทธศึกษาทหารเรือ มีวิสัยทัศน์ว่า “จะเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตนิตยสารและการให้บริการอย่างมืออาชีพของกองทัพเรือ” มีหน้าที่ตามระเบียบกองทัพเรือว่าด้วยราชนาวิกสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่กำหนดให้ราชนาวิกสภาเป็นสถาบันส่งเสริมการศึกษา เผยแพร่วิชาการ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกบริหารกิจการโดยคณะกรรมการที่กองทัพเรือแต่งตั้งขึ้น แบ่งกิจการออกเป็น ๒ แผนก

๑. **แผนกนาวิกศาสตร์** มีหน้าที่จัดทำและแจกจ่ายนิตยสารนาวิกศาสตร์ให้แก่สมาชิก เพื่อเผยแพร่วิชาการและเป็นสื่อที่จะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพเรือกับประชาชน

๒. **แผนกส่งเสริมความรู้** มีหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่วิทยาการด้านต่าง ๆ ของกองทัพเรือ รวมทั้งจัดให้มีการแสดงปาฐกถา การโต้วาที การบรรยาย และอื่น ๆ ทางวิชาการ โดยเนื้อหาสาระทั้งหมดนี้จะนำมาลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์

โครงสร้างของหน่วย

เกริ่นนำเข้าสู่ BP เล่าการปฏิบัติที่ผ่านมา

หนังสือนาวิกศาสตร์ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๐ โดย นาวาเอก พระยาวิชัยสุนทร นายกรรมการราชนาวิกสถานคนแรก เพื่อรวบรวมปาฐกถา การแปลหนังสือต่างประเทศ ที่นายทหารราชนาวิกไทยเรียบเรียงมาพิมพ์ในหนังสือนี้ และหนังสือออกเป็นรายสะดวก ต่อมาปรับเปลี่ยนเป็น “นิตยสารนาวิกศาสตร์” ซึ่งเป็นนิตยสารรายเดือนที่อยู่คู่กับกองทัพเรือมายาวนาน นับเป็นนิตยสารที่ดีพิมพ์ “องค์ความรู้ทางทหารเรือ” แก่แก่ที่สุดของประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบของบทความที่มีหลากหลายประเภท ได้แก่ บทความทางวิชาการ บทความทั่วไป กิจกรรมของกองทัพเรือ และความรู้ต่าง ๆ มากมาย เพื่อประโยชน์แก่ผู้อ่าน โดยเฉพาะกำลังพลกองทัพเรือ

นิตยสารนาวิกศาสตร์ ภายในเล่มนอกจากจะมีบทความที่น่าสนใจแล้ว ยังมีองค์ความรู้อีกมากมายที่สามารถถ่ายทอดให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้รับทราบ เริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิตทุกขั้นตอน จนถึงการจัดจำหน่ายให้แก่หน่วยงาน ห้องสมุด และสมาชิก ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้จัดทำองค์ความรู้เรื่อง “กระบวนการขอพระราชทานพระราชนุญาต” ในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจ พระบรมราชาธิราช พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และพระราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อเทิดทูนพระมหากษัตริย์ และเป็นการแสดงความจงรักภักดี รวมถึงดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสารนาวิกศาสตร์ นำมาลงพิมพ์หน้าปกในนิตยสารนาวิกศาสตร์ นำไปสู่ผู้ปฏิบัติรุ่นหลัง และเพื่อประโยชน์แก่ผู้อ่านได้น้อมนำไปประพฤติปฏิบัติตามพระบรมราชาธิราช และพระราโชวาท ที่พระราชทานและการเชิญมาลงพิมพ์เผยแพร่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จัดทำองค์ความรู้เรื่อง “การสรรสร้างภาพถ่ายเพื่องานจัดปัญหาสิทธิ” เพราะปัจจุบันการถ่ายภาพเป็นส่วนหนึ่งของสื่อสังคมออนไลน์ แม้แต่โทรศัพท์มือถือที่ได้ติดอุปกรณ์บันทึกภาพไว้ให้ใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งมีซอฟต์แวร์ตัดต่อตัดแปลงภาพที่ทันสมัยมากขึ้น การบันทึกภาพทุกวันนี้จึงสะดวกเป็นเรื่องง่าย และภาพถ่ายเป็นสื่อกลางที่ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และบอกเล่าเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง แต่ภาพถ่ายที่ดีมีคุณภาพนั้นจะต้องมีเทคนิคและองค์ประกอบย่อยหลายอย่าง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ควรรู้และนำไปประยุกต์ใช้กับงานนิตยสารนาวิกศาสตร์ งานภายในองค์กรงานประชาสัมพันธ์ทางสื่อพิมพ์หรือเว็บไซต์ สิ่งสำคัญที่ต้องพึงตระหนักในการนำภาพถ่ายไปใช้งานนั้นคือ สิทธิ ดังนั้น การสรรสร้างภาพถ่ายเพื่องานจัดปัญหาสิทธิ จะเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการถ่ายภาพให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์กับบุคคลที่สนใจ

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีองค์ความรู้ที่น่าสนใจและเป็นหัวใจหลักของการทำนิตยสาร นั่นคือ บทความ ซึ่งการเขียนบทความให้น่าสนใจและโดนใจผู้อ่านได้อย่างไรนั้น ผู้เขียนต้องมีทักษะในการเขียนเป็นความเรียงร้อยแก้วเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน โดยมีหลักฐานประกอบ อ้างอิง และควรมีความคิดเห็นของผู้เขียนมากกว่าการแสดงผลมูลหลักฐานต่าง ๆ เพราะถ้ามีข้อมูลมากจะกลายเป็นรายงานไปในที่สุด

การเขียนบทความที่ดีควรจะมีลักษณะคือ ต้องมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ มีความกะทัดรัด มีการอ้างอิง และมีวิธีการเขียนที่น่าสนใจชวนให้ติดตาม

บทความที่นำมาลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์ จะเน้นเนื้อหาสาระที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของราชนาวิกสถาน ในด้านการส่งเสริมการศึกษา เผยแพร่วิชาการ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างสมาชิกราชนาวิกสถาน รวมทั้งเป็นบทความที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพเรือกับ

ประชาชน ทั้งนี้ บทความที่นักเขียนส่งมาเพื่อลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์แต่ละฉบับ จะมีประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- บทความที่เขียนเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ทหาร ยุทธศาสตร์ทางเรือ ยุทธวิธีทางทหารและทางเรือ แนวคิดและวิธีปฏิบัติทางทหาร แนวคิดทางด้านความมั่นคงของชาติ กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติทางทหาร
- บทความวิเคราะห์สถานการณ์โลก สถานการณ์ภายในประเทศ ทักษะความรู้เกี่ยวกับทหารเรือ
- บทเรียนจากสงครามในอดีต ประวัติศาสตร์การยุทธ์ทางเรือ ขนบธรรมเนียมประเพณีชาวเรือ
- ประสบการณ์ในอดีตที่เป็นประโยชน์ต่อทหารเรือรุ่นหลัง หรือเรื่องที่หน่วยเหนือสั่งการเร่งด่วน
- บทบาทและกิจกรรมของหน่วยต่าง ๆ ในกองทัพเรือ วันสถาปนาหน่วย ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อกองทัพเรือและประเทศชาติ ประวัติบุคคลสำคัญ บุคคลดีเด่น และเรื่องจากปก
- ความรู้ทั่วไป ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กีฬา ศาสนา และสุขภาพ

บทความประเภทต่าง ๆ มี ๓ ส่วนหลักใหญ่ คือ บทนำหรือกล่าวนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปหรือข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ดังนั้น เนื้อหาสาระของบทความจึงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะดึงดูดผู้อ่านและเพิ่มความน่าสนใจให้ชวนติดตาม

ปัจจุบันมีผู้เขียนบทความลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์ไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถนำความรู้จากการค้นคว้า ประสบการณ์ และความรู้จากสายงานต่าง ๆ มาเผยแพร่ ส่งผลให้บทความที่จะลงพิมพ์มีไม่มากนัก ราชนาวิกสภา จึงเห็นความสำคัญของการสร้างนักเขียนหน้าใหม่ให้เกิดขึ้น และเปิดโอกาสให้ข้าราชการกองทัพเรือ ตลอดจนบุคคลทั่วไป เขียนบทความที่เป็นประโยชน์แก่กำลังพลกองทัพเรือและที่สำคัญไม่เคยลงพิมพ์ที่ใดมาก่อน นำมาลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์ได้ พร้อมกับเปิดหลักสูตรหลักการเขียนบทความและการถ่ายภาพประกอบเรื่อง ให้แก่กำลังพล ทร. ได้มีทักษะในการเขียนบทความได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

ดังนั้น การสร้างนักเขียนหน้าใหม่ให้มีผลงานที่มีคุณภาพได้นั้น จำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้เกิดประโยชน์โดนใจผู้อ่านมากที่สุด เพื่อให้นิตยสารนาวิกศาสตร์ทรงคุณค่าให้สมกับที่อยู่คู่กับกองทัพเรือมาอย่างยาวนาน องค์ความรู้ในปี ๒๕๖๓ นี้ใช้ชื่อว่า “เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน”

แบบเก็บองค์ความรู้

ความรู้ในการปฏิบัติงาน “เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน”

เจ้าของความรู้ : สน.รณภ.บก.ยศ.ทร.

วัตถุประสงค์ : เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน จะต้องเป็นบทความที่มีลักษณะที่ดีคือ มีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ มีความกะทัดรัด มีการอ้างอิง และมีวิธีการเขียนที่น่าสนใจชวนให้ติดตาม เพื่อนำมาลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์ และเป็นการสร้างนักเขียนหน้าใหม่ให้เกิดขึ้นในแวดวงทหารเรือ

บทความ หมายถึง ความเรียงร้อยแก้วที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน โดยมีหลักฐานประกอบ มีอ้างอิง และมีความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งการเขียนบทความที่ดีควรมีลักษณะที่น่าสนใจ มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ กะทัดรัด และชวนให้ติดตาม

การสร้างงานเขียนให้โดนใจผู้อ่าน บทความนั้นจะต้องมีลักษณะเป็นบทความที่ดีมีหลักการเขียน เริ่มแรกควรมีโครงเรื่องแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป ซึ่งทั้ง ๓ ตอน ต้องมีความ สอดคล้องสัมพันธ์กัน อาจลำดับความตามเวลา ลำดับความจากเหตุไปสู่ผล หรือลำดับความจากคำถามไปสู่ คำตอบ

จากนั้นตั้งชื่อเรื่อง ควรตั้งชื่อให้เป็นที่น่าสนใจ เมื่อคนอ่านแล้ว อยากรู้ อยากอ่านว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร

บทความที่ดีจะต้องมีการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนที่แหลมคม มีเหตุผล มีความคิดที่ลึกซึ้งกว่า นักเขียนคนอื่น ๆ และการนำเสนอด้วยสำนวนโวหารที่ดีจะเป็นส่วนช่วยให้งานเขียนบทความเกิดความ น่าอ่านยิ่งขึ้น

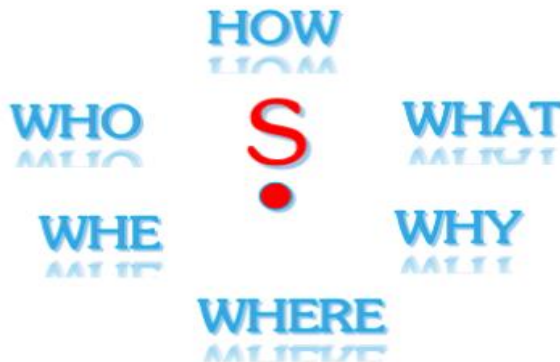
งานเขียนแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น งานเขียนบทความประเภทวิจารณ์ บทความสัมภาษณ์ บทความเชิงวิชาการ บทความวิเคราะห์ บทความชีวประวัติ และบทความให้คำแนะนำ เป็นต้น

ท้ายนี้ ขอฝากคำแนะนำสำหรับผู้อ่านที่ต้องการเขียนบทความ เริ่มแรกควรเลือกเขียนเรื่องที่ ตนเองถนัด มีประสบการณ์ ก็สามารถเขียนเรื่องนั้นได้ง่ายกว่าการที่เลือกเรื่องที่ตนเองไม่มีความรู้ ไม่มีความถนัด เมื่อสามารถเขียนบทความจากเรื่องที่ตนถนัดแล้ว จะเริ่มมีทักษะในการเขียนบทความ และเมื่อต้องการให้ บทความเป็นที่นิยมหรือผู้อ่านรู้จัก ควรเขียนบทความในเรื่องที่ผู้คนกำลังให้ความสนใจ

นอกจากนี้ ไม่ควรใช้ถ้อยคำที่ฟุ่มเฟือย ไม่เขียนนวนกวน ควรเขียนคำให้ถูกต้อง มีพจนานุกรมไทย เป็นของตนเอง มีย่อหน้าให้เหมาะสม เพราะการย่อหน้าจะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านบทความได้ง่ายกว่าการ ไม่มีย่อหน้า ต้องแสดงข้อมูลหลักฐานที่เป็นความจริง เช่น สถิติ ตัวเลข แผนภูมิ ถ้าหากจะใช้วิธีการเขียน บทความแบบตั้งคำถามแก่ผู้อ่าน ควรหาคำตอบไว้เป็นลำดับ และต้องมีความกล้าหาญในการแสดง ความคิดเห็น และเป็นความคิดเห็นประเภทสร้างสรรค์

บทที่ ๒ เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน

หลักการเหตุผล/สภาพทั่วไป

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา เป็นหน่วยงานสนับสนุนกระบวนการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ มีภารกิจหน้าที่ในการผลิตนิตยสารนาวิกศาสตร์ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทั้งด้าน วิชาการ ภาษา ศาสนา และกฎหมาย ตลอดจนความรู้ทั่วไปที่เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและกำลังพล กองทัพเรือ ปัจจุบันการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เปลี่ยนไป ผู้คนต่างให้ความสนใจในโลกออนไลน์ ทำให้ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ปิดตัวลงกันมากมาย แต่นิตยสารนาวิกศาสตร์จะยังคงอยู่คู่กับกองทัพเรือเช่นนี้ต่อไป ควบคู่กับการพัฒนาให้มีความหลากหลายและน่าสนใจยิ่ง ๆ ขึ้น อย่างไรก็ตาม นิตยสารนาวิกศาสตร์นอกจาก จะมีความน่าสนใจในเรื่องของภาพประกอบบทความ ภาพที่หายาก แล้ว เนื้อหาของบทความจึงเป็นส่วนสำคัญที่ จะทำให้นิตยสารนาวิกศาสตร์สมบูรณ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ดังนั้น บทความที่ดีจะมีลักษณะที่ีความน่าสนใจ เนื้อหาแปลกใหม่ มีความกะทัดรัด มีการ อ้างอิง และมีวิธีการเขียนที่น่าสนใจชวนให้ติดตาม ล้วนเป็นสิ่งที่นิตยสารนาวิกศาสตร์จำเป็นต้องสร้าง นักเขียนรุ่นใหม่ให้เกิดขึ้น

เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน

หลาย ๆ ท่านได้ผ่านการอ่านบทความกันมามากมายหลากหลายประเภท มีทั้งบทความที่ ชื่นชอบ ประทับใจ และบทความที่อ่านแล้วก็ผ่านไป รู้สึกเฉย ๆ บ้าง เมื่ออ่านบทความต่าง ๆ แล้วบางคน ชื่นชอบงานเขียนจะมีแนวคิดที่ต้องการเขียนบทความในเรื่องที่ตนเองถนัดบ้าง เป็นเรื่องที่มีความรู้ความ เข้าใจบ้าง นับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่การจะเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่านได้อย่างไรนั้น จะต้องมึหลักการเขียน บทความที่ดีด้วย

บทความไม่ว่าจะสั้น หรือยาว ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตนิตยสารนาวิกศาสตร์ จำเป็นต้องมีบทความเพื่อดึงดูดความสนใจ หรือสร้างความรู้สึกลงใจให้กับผู้อ่านมากที่สุด ดังนั้น สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ขอแนะนำเทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน เพื่อนำไปใช้หรือนำไปปรับใช้ให้เหมาะกับแนวทางในการเขียนบทความ ดังนี้

๑. กำหนดจุดประสงค์ของเรื่องก่อนเขียน

การเริ่มต้นเขียนเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดให้กับผู้อ่าน สิ่งแรกที่คุณเขียนควรทำคือ การกำหนดจุดประสงค์ของเรื่องที่จะเขียนเสียก่อน ว่าต้องการเขียนเรื่องราวให้ออกมาในรูปแบบใด ทำให้ผู้อ่านรู้สึกอย่างไร หรือต้องการให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านบทความ

การกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง จะทำให้สามารถเลือกแนวทางในการเขียนเล่าเรื่องราวได้อย่างเหมาะสม และทำให้การเขียนบทความมีจุดมุ่งหมาย ไม่หลงประเด็น จะทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามสิ่งที่ผู้เขียนกำหนดไว้ เช่น การเขียนเพื่อให้ความรู้ จะต้องเลือกรูปแบบการเขียนด้วยการใช้คำที่เป็นทางการเพื่อสร้างความรู้สึกรับรองเชื่อถือให้บทความ ถือว่าเป็นจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ก่อนทำการเขียนบทความนั่นเอง

๒. ใช้หลัก 5 W + 1 H

เทคนิคการเขียนบทความที่น่าสนใจและโดนใจผู้อ่านนั้น จำเป็นต้องทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงเรื่องราว หรือจินตนาการตามที่คุณเขียนได้เขียนเล่าออกไปได้อย่างง่ายดาย จากการใช้หลัก 5 W + 1 H หรือการใช้หลักการ Who (ใคร) What (ทำอะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) How (ทำได้อย่างไร) เข้ามาช่วยในการอธิบายเพื่อสร้างจินตนาการให้กับผู้อ่านได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ได้อ่านง่ายขึ้น ซึ่งวิธีนี้มักถูกใช้อย่างมากมายในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำภาพยนตร์ การเขียนนิยาย หรือแม้แต่การทำรายการทีวีทั่วไป เลือกวิธีนี้ในการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจและทำให้ผู้อ่านเกิดเข้าใจได้ง่ายขึ้น

๓. สรุปจบให้ประทับใจ

นอกจากการเริ่มต้นการเขียนเรื่องราวที่ดีแล้ว การสรุปจบเรื่องราวที่คุณเขียนได้เขียนให้ประทับใจ สามารถสร้างความรู้สึกลึก ๆ ให้กับผู้อ่านได้เช่นกัน ซึ่งตอนจบให้ประทับใจที่ต้องสร้างขึ้นมานั้น จะต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกประทับใจ สามารถมัดใจผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบบทความหรือชวนให้ติดตามบทความของคุณเขียนอีกต่อไปในอนาคต

การสร้างความรู้สึกประทับใจ สามารถสร้างได้จากการเขียนบทสรุปให้ผู้อ่านมีความคิดเชิงบวกในกำลังใจในเรื่องการใช้ชีวิต การทำงาน หรือการแสดงว่าคุณเขียนเป็นอีกหนึ่งคนที่มีความคิดคล้ายกับผู้อ่าน ซึ่งการสร้างบทสรุปที่ประทับใจนั้น จำเป็นต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และวัตถุประสงค์ของเรื่องเพื่อให้บทสรุปเรื่องราวที่คุณเขียนได้ถ่ายทอดออกมาสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้เขียนมาก่อนหน้านี้ด้วย

๔. เล่าเรื่องอย่างมีจุดพีค (Peak)

การเล่าเรื่องให้มีจุดพีค หรือจุดที่สร้างความพลิกผันที่เกิดจากการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของบทความที่จะทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสร้างขึ้นมาได้อย่างน้อย ๆ หนึ่งจุด เพื่อให้เรื่องราวได้ไปสู่จุดพลิกผันที่จะทำให้ผู้อ่านบางคนที่กำลังประสบปัญหาเดียวกันหรือปัญหาที่คล้าย ๆ กันได้ตัดสินใจว่าตนเองควรทำเช่นไรต่อไปจะทำตามที่คุณเขียนบอกไว้ หรือสร้างแนวทางใหม่ที่อาจจะดีกว่าให้กับตัวเองได้จากการอ่านบทความ

สิ่งสำคัญสำหรับการสร้างจุดพีค หรือจุดพลิกผันในการเขียนบทความ คือ ผู้เขียนต้องไม่สับสนระหว่างการเล่าเรื่องให้มีจุดพีค กับการสร้างตอนจบของเรื่องให้น่าประทับใจ เพราะจุดพีค หรือจุดพลิกผันที่ไม่สามารถบอกได้ว่าผู้อ่านจะเจอกับอะไรในอนาคต แต่จะบอกเพียงแค่ว่าผู้เขียนได้ผ่านอะไรมาบ้าง

ผลลัพธ์ที่ผู้อ่านได้เลือกจากนี้ต่อไปจะเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนที่สามารถสร้างแรงใจให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างดีอีกหนึ่งส่วน

เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความที่ดีหรือให้โดนใจผู้อ่าน หลายคนอาจมองว่าการเขียนคือการสร้างประโยค และการคิดสรรคำที่สวยงามมาใช้งาน แต่นั่นก็ไม่ใช่ทั้งหมดของการเขียน เพราะการเขียนที่ดีไม่ใช่แค่สร้างสรรคคำที่สวยงาม แต่จะต้องเขียนให้เข้าไปในใจของผู้อ่านได้ และการเขียนให้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่านวิธีที่ดีที่สุดคือเข้าใจผู้อ่าน ใช้คำเขียนในแบบที่ผู้อ่านจะเข้าใจ และสามารถเข้าถึงผู้อ่านได้

ลักษณะสำคัญของวิธีการ/แนวทางที่เป็น BP

“เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน” เป็นวิธีการที่ทำให้นักเขียนหน้าใหม่สามารถนำไปใช้หรือนำไปปรับใช้ให้เหมาะกับแนวทางในการเขียนบทความของแต่ละคนได้ เพื่อดึงดูดความสนใจ หรือสร้างความรู้สึกลึกซึ้งให้กับผู้อ่านมากที่สุด

เทคนิคการเขียนบทความ เริ่มด้วยการกำหนดจุดประสงค์ของเรื่องก่อนเขียน เพื่อให้การเขียนบทความมีจุดมุ่งหมายไม่หลงประเด็น ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม และต้องเลือกรูปแบบการเขียนด้วยการใช้คำที่เป็นทางการเพื่อสร้างความรู้สึกลึกซึ้งน่าเชื่อถือ

การใช้หลัก 5W + 1H จะช่วยให้บทความน่าสนใจขึ้น ผู้อ่านสามารถเข้าถึงเรื่องราวได้อย่างเป็นขั้นตอน

บทสรุป การสร้างบทสรุปให้ประทับใจจำเป็นต้องเขียนให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และวัตถุประสงค์ของเรื่อง เพื่อให้บทสรุปเรื่องราวที่ได้ถ่ายทอดออกมาสัมพันธ์กับเนื้อหา สามารถสร้างให้ผู้อ่านมีความคิดเชิงบวกได้

นอกจากนี้ ผู้เขียนอาจเล่าเรื่องให้มีจุดพีค หรือจุดสร้างความพลิกผันที่เกิดจากการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของบทความที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้อ่าน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ และ/หรือตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

“เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน” สามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรได้เป็นอย่างดี ในเรื่องของการลดเวลา และเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตนิตยสารนิตยสารนิตยสาร

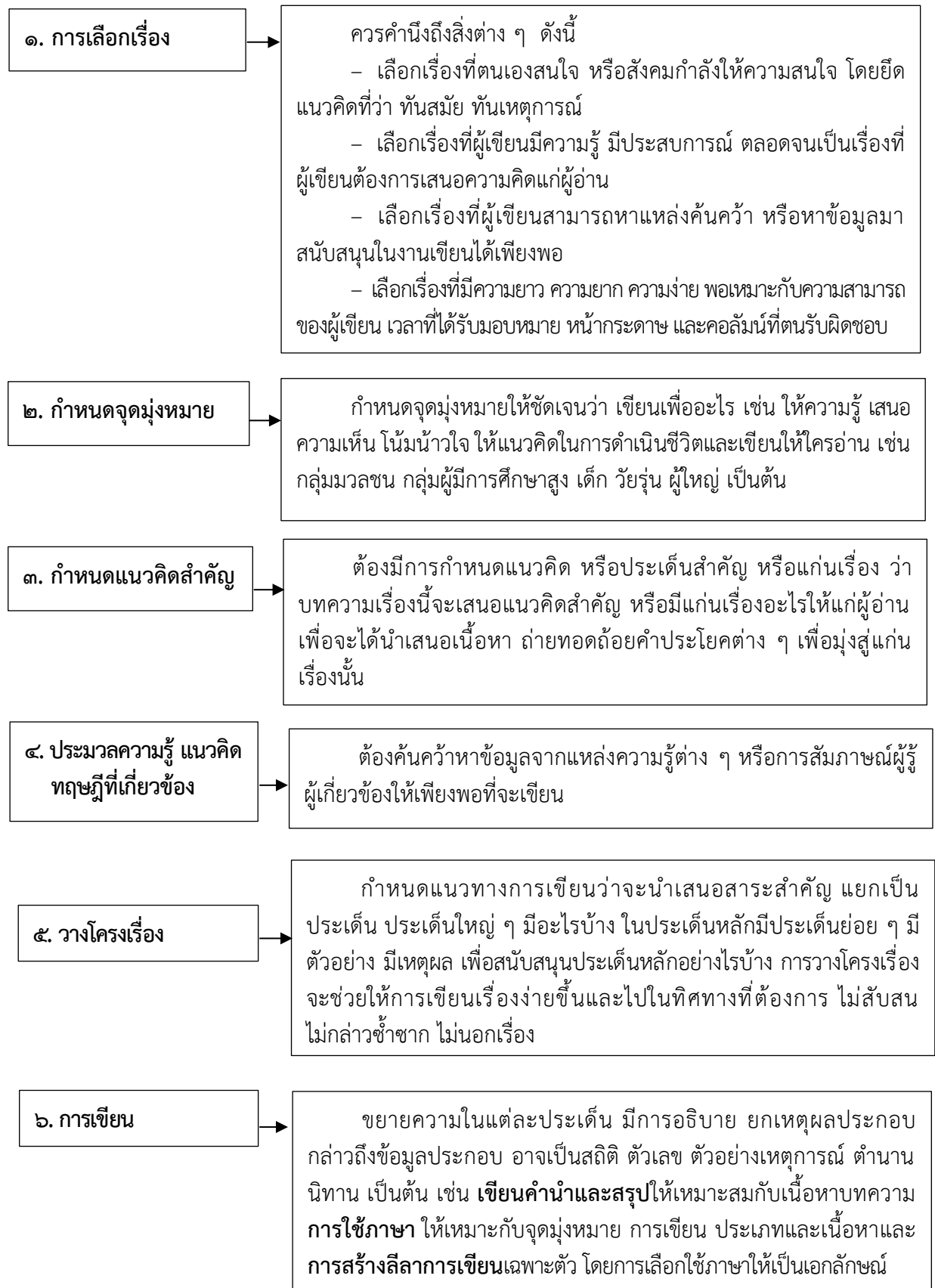
๑. ลดเวลา

- ได้บทความที่ตรงตามวัตถุประสงค์
- จำนวนครั้งในการแก้ไขบทความลดน้อยลง
- การจัดทำต้นฉบับนิตยสารนิตยสารนิตยสารรวดเร็วขึ้น

๒. เพิ่มประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า

- เป็นการพัฒนากำลังพลให้มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนบทความ
- สามารถเพิ่มนักเขียนหน้าใหม่ในแวดวงทหารเรือ
- บทความน่าสนใจ สามารถดึงดูดผู้อ่าน
- ขจัดปัญหาในเรื่องการขาดแคลนบทความนำมาลงพิมพ์นิตยสารนิตยสารนิตยสาร

กระบวนการขั้นตอน Flow chart รายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญ / เกี่ยวกับ BP

ผลการดำเนินการ/บทเรียนที่ได้รับ

การเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักการเขียนบทความได้อย่างถูกต้อง และมีเทคนิคในการเลือกเรื่อง รูปแบบการเขียนตามที่นัด และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ราชานวีกษากำหนด สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้น่าสนใจ และมีบทสรุปที่สร้างความประทับใจให้กับผู้อ่านได้

BP มีผลต่อหน่วยงานอย่างไร /BP ส่งผลต่อ ทร.อย่างไร

เทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน สามารถตอบสนองความต้องการของราชานวีกษาต่อการจัดทำต้นฉบับนิตยสารนาวีกาศาสตร์ และ ทร.ได้เป็นอย่างดี ในเรื่องการลดเวลา และการเพิ่มประสิทธิภาพ ดังนี้

- การลดเวลา ทำให้ได้บทความที่ตรงตามวัตถุประสงค์ จำนวนครั้งในการแก้ไขบทความลดน้อยลง และการจัดทำต้นฉบับนิตยสารนาวีกาศาสตร์รวดเร็วขึ้น
- เพิ่มประสิทธิภาพ ที่ให้ความคุ้มค่าในด้านการพัฒนากำลังพลให้มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนบทความ สามารถเพิ่มนักเขียนหน้าใหม่ในแวดวงทหารเรือ มีบทความที่น่าสนใจอย่างหลากหลายเพิ่มขึ้น สามารถดึงดูดผู้อ่าน และช่วยขจัดปัญหาในเรื่องการขาดแคลนบทความที่จะนำมาลงพิมพ์ในนิตยสารนาวีกาศาสตร์ได้

ปัจจัยเกื้อหนุนในการดำเนินการ/ผลลัพธ์ /ผลสัมฤทธิ์

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำต้นฉบับนิตยสารนาวีกาศาสตร์ในส่วนของบทความที่จะนำมาลงพิมพ์กับเทคนิคการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่าน โดยผ่านคณะกรรมการราชานวีกษาพิจารณาบทความเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามหลักเกณฑ์การเขียนบทความและเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกบทความเพื่อลงพิมพ์ในนิตยสารนาวีกาศาสตร์

บทที่ ๓ ความสำเร็จของการดำเนินการ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

จุดประสงค์ของบทความทางวิชาการที่ดี คือ สามารถถ่ายทอดข้อมูลมาสู่ผู้อ่านได้รวดเร็วและเข้าใจได้ง่าย โดยมีปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างงานเขียนบทความให้โดนใจผู้อ่านได้สำเร็จ ดังนี้

๑. **อย่าเป็นกังวล** ว่าเขียนไปแล้วคณะกรรมการราชบัณฑิตยสถาน หรือคนที่เรียนสูง ๆ จะมาคอยจับผิด หรือกังวลว่าจะเขียนได้ไม่สมกับภูมิรู้ที่ผู้เขียนมี จงมั่นใจในเรื่องที่เขียนและเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

๒. **เลือกหัวข้อที่จะเขียน** สามารถอธิบายบางสิ่งบางอย่างที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่น ให้ความรู้รอบตัว ให้ความรู้ที่นำไปใช้งานได้ ให้แนวคิดที่น่าสนใจ เป็นต้น

๓. **วางแผนก่อนเขียน** สิ่งนี้สำคัญมากสำหรับนักเขียนมือใหม่ การเขียนบทความนั้นไม่ยากนัก แต่จะยากตรงที่ไม่รู้จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร ดังนั้น ควรวางแผนเค้าโครงหัวข้อย่อยต่าง ๆ ที่ต้องการจะเขียน แต่ละหัวข้อ ลงในกระดาษหัวข้อละแผ่น อาจเขียนออกมาเป็นท่อน ๆ นึกถึงจุดสำคัญหรือประโยคสำคัญอะไรได้ ให้เขียนใส่ลงไปก่อน จากนั้นจึงค่อยมาจัดเรียงลำดับหัวข้อย่อยและประโยคสำคัญเหล่านั้น ตามลำดับความต่อเนื่องที่ควรจะเป็น **ข้อสำคัญคือ** ไม่ควรนำส่วนปลีกย่อยขึ้นก่อน ควรนำหัวข้อที่กล่าวรวม ๆ ขึ้นมาก่อน ทั้งนี้ เนื้อเรื่องต้องเรียงลำดับต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้อ่านลำดับความคิดและติดตามเรื่องได้ง่ายขึ้น

๔. **ไม่ต้องเขียนรวดเดียวจบ** นักเขียนหน้าใหม่ ควรเขียนเพียงครั้งละ ๑ หรือ ๒ หัวข้อที่สำคัญ แล้วขยายแนวความคิดของแต่ละหัวข้อย่อยลงไปบนกระดาษ ไม่จำเป็นต้องเขียนเรียงตามลำดับหัวข้อ หัวข้อไหนที่ยากหรือยังไม่ออกว่าจะเขียนอย่างไรให้เก็บไว้ก่อน เขียนหัวข้อที่คิดว่า จะเขียนได้เร็วก่อน เขียนไปเขียนมาแล้วจะคิดออกว่าจะเขียนหัวข้อที่เหลือนั้นอย่างไร

๕. **เชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน** หลังจากเขียนเนื้อความของหัวข้อสำคัญ ๆ แล้ว ให้จัดเรียงกระดาษตามลำดับหัวข้อที่ได้วางแผนมาก่อน ลองอ่านทบทวนว่ายังขาดข้อความใดบ้าง ถ้ายังขาดอยู่ให้เพิ่มข้อความหรือเพิ่มหัวข้อเข้ามาอีก โดยให้ข้อความของแต่ละหัวข้อสัมพันธ์กัน

๖. **ลงรูปที่จำเป็น** กราฟ ตาราง โมโนแกรม หรือรูปประกอบ จะช่วยให้การอธิบายต่าง ๆ ง่ายขึ้น ชัดเจนขึ้น และยังช่วยกระตุ้นความสนใจได้อีกด้วย แต่ละรูปควรมีคำอธิบายอยู่ใต้รูปด้วย

๗. **ให้รูปและเนื้อหาสอดคล้องกัน** ทุกครั้งที่ข้อเขียนอ้างถึงรูป ควรอ่านตรวจสอบด้วยว่า ข้อเขียนตรงกับข้อมูลในรูปหรือไม่

๘. **ตรวจข้อบกพร่องและข้อความนำเรื่อง** ว่าชี้นำผู้อ่านหรือไม่ บทความนี้ช่วยผู้อ่านได้อย่างไร และให้ประโยชน์อะไร ดังนั้น ควรมีข้อความตัวโต ๆ ประมาณ ๑ - ๒ บรรทัด โปรยอยู่ใต้ชื่อเรื่องเพื่ออธิบายคร่าว ๆ ว่า บทความนี้เกี่ยวกับอะไร เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านสนใจอ่านมากขึ้น

๙. **แก้สำนวน** ลองอ่านทบทวนบทความที่เขียนนั้นตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อตรวจสอบว่าเนื้อหาตรงกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ มีสำนวนที่อ่านแล้วกำกวมหรือไม่ มีศัพท์บางคำหรืออักษรย่อบางตัวที่ผู้อ่านจะไม่เข้าใจบ้างหรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

๑๐. **เขียนคำสรุป** ไม่จำเป็นต้องขึ้นหัวข้อย่อว่า “สรุป” เพราะเมื่อใดที่เนื้อหาหมดหรือสิ้นสุดของบทความแล้ว ย่อมหมายถึงการสรุป การสรุปที่ดี ผู้เขียนอาจมีคำชี้ชวนให้ผู้อ่านคิด ให้ลองปฏิบัติ หรือเป็นการสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องแล้ว ทิ้งท้ายให้ผู้อ่านคิดหรือสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากบทความต่อ

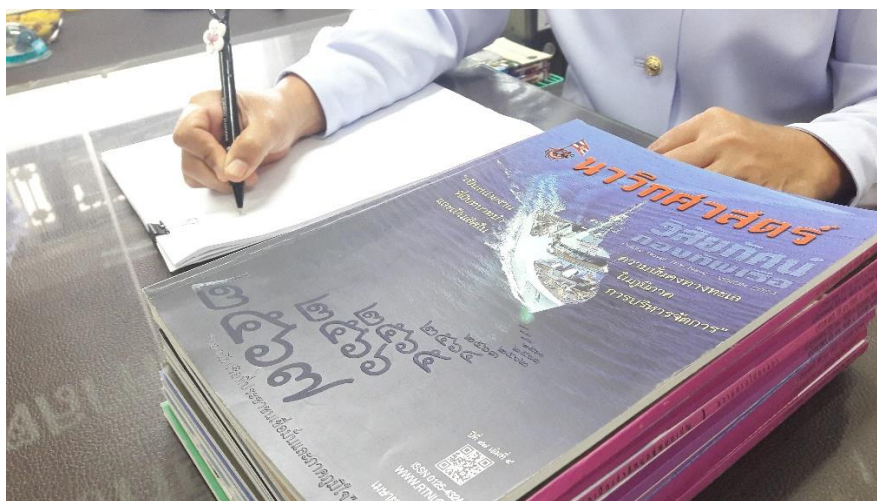
การถ่ายทอด / การได้รับการยอมรับ / รางวัลที่ได้รับ

บทความที่ได้ลงพิมพ์ในนิตยสารนาวิกศาสตร์ จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่สมควรได้รับรางวัล “พลเรือเอก กวี สิงหะ” เป็นบทความดีเด่นประจำปี ซึ่งจัดให้มีรางวัลนี้ขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๘ โดย คุณหญิง กมลนารี สิงหะ และทายาทของ พล.ร.อ.กวี สิงหะ อดีตผู้บัญชาการทหารเรือ และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีความประสงค์มอบเงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันได้เพิ่มเงินรางวัลเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑ รางวัล พร้อมโล่รางวัลบทความดีเด่น โดยกองทัพเรือได้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้ที่สมควรได้รับรางวัล “พลเรือเอก กวี สิงหะ” มี ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารเรือ เป็นประธาน และมีหัวหน้าหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการดำเนินการ

การมอบรางวัล “พลเรือเอก กวี สิงหะ” ที่ผ่านมามีตั้งแต่ต้น จนถึงปัจจุบันปี พ.ศ.๒๕๖๓ มีจำนวน ๒๕ ครั้ง โดยบทความที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากคณะกรรมการคัดเลือกผู้ที่สมควรได้รับรางวัล “พลเรือเอก กวี สิงหะ” ในปีแรก ได้แก่ พล.ร.ท.พัน รักษ์แก้ว บทความเรื่อง “ไม้จิ้มฟันยันเรือรบ” และในปี ๒๕๖๓ ได้แก่ พล.ร.อ.ศุภกร บุรณดิลก บทความเรื่อง “ประเทศไทยกับการเป็นชาติทะเล” ลงพิมพ์ นานาวิกศาสตร์ ปีที่ ๑๐๒ เล่มที่ ๕ ประจำเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

แหล่งที่มาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง / ภาคผนวก

- ประวัติหน่วยงาน จาก หนังสือ ๑๐๐ ปี ราชนาวีสภา
- <https://เขียนบทความ.com/บทความที่ดีเป็นยังไง> โดยบริษัท โซเซียล พลัส ซิสเต็ม จำกัด
- am2bmarketing.co.th

คณะกรรมการการจัดการความรู้ของ สน.รณภ.บก.ยศ.ทร.

๑. น.อ.ณัฐพัฒน์ ชีอมงคล

ผอ.สน.รณภ.บก.ยศ.ทร. และประธานกรรมการผู้นำการจัดการความรู้
สน.รณภ.บก.ยศ.ทร. (Chief Knowledge Officer : CKO)

๒. น.อ.หญิง วรนนท์ สุริยกุล ณ อยุรยา

รอง ผอ.สน.รณภ.บก.ยศ.ทร.และรองประธานกรรมการ/
นายทหารประสานงานการจัดการความรู้ สน.รณภ.บก.ยศ.ทร.
(Knowledge Management Coordinator : KM Co)

๓. น.อ.ชาติรี พักศรีเมือง

กรรมการ/นายทหารปฏิบัติการ ประจำ กพ.ทร.
ช่วยราชการ สน.รณภ.บก.ยศ.ทร.

๔. น.ท.หญิง ศรดา พันธุ์ศรี

กรรมการ/ผู้ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกการจัดการความรู้
(Knowledge Management Facilitator : KM Fa)

๕. น.ท.หญิง อรณัฐ โพธิ์ตาด

กรรมการ/ผู้ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกการจัดการความรู้
(Knowledge Management Facilitator : KM Fa)

๖. ร.อ.สุขกิจ พลัง
กรรมการ

๗. ร.อ.เกื้อกูล หาดแก้ว
กรรมการ

๘. ร.ท.อัครวรต ปั่นจั่น
กรรมการ

๙. ร.ท.หญิง อภิฉันย์ แก่นแสน
กรรมการ

๑๐. พ.จ.ท.ณภัทร ชัยปัญญา
กรรมการ

๑๑. พลฯ สันติ แซ่เซิน
พลลูกมือ

